

taling til moderselskabet på lånet, medens moderselskabet har bogført den på varemellemværendet.

Svar:

Idet jeg henviser til mit svar på spørgsmål 31 (L 231 – bilag 35), vil udgangspunktet være, at debitor bestemmer, hvilke gældsposter der skal dækkes. Hvis debitor ikke angiver, hvilke gældsposter en given betaling dækker, kan kreditor i stedet fastsætte dette.

Hvis datterselskabet – som angivet i eksemplet – således fastsætter, at en given betaling til moderselskabet skal dække et lån og ikke det løbende varemellemværende, må dette som udgangspunkt lægges til grund for såvel datterselskabet som moderselskabet.

Spørgsmål 51:

Ad svaret på spørgsmål 45, jf. bilag 58.

Vil ministeren oplyse de skattemæssige konsekvenser for både skyldner og kautionist i nedenstående tilfælde?

En far kautionerer for sin søns udlandslån på 500.000 kr. x kurs 380 = 1.900.000 kr.

Sønnen anvender det fulde beløb til køb af aktier i et selskab, hvor han bliver hovedaktionær.

Lånet er aftalt afdragsfrit i 5 år. På det tidspunkt er lånets kursværdi steget til kurs 420, som svarer til danske kroner 2.100.000.

Sønnen har løbende fratrukket kurstabet efter lagerprincippet (dvs. fratrukket (2.100.000 kr. ÷ 1.900.000 kr.) = 200.000 kr.).

Sønnens investering i selskabet går efter 5 års forløb tabt efter fejlslagen spekulation. Sønnen er ikke i stand til at betale faderen, og der er intet provenu fra selskabet.

Betyder dette ikke, at sønnen får fradragsret for:

1. Kursregulering	200.000 kr.
2. Tab aktier	1.900.000 kr.

og faderen får fradragsret for:

1. Tab på kaution (udlandslån)	2.100.000 kr.
--------------------------------	---------------

Var det ikke mere rimeligt blot at give fradragsret for det tab, der kan henføres til kursreguleringen (= 200.000 kr.), medens tabet på hovedstolen (= 2.100.000 kr.) ikke kan fratrækkes? Dette svarer til konsekvensen, hvis lånet var aftalt i danske kroner.

Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, som sidestiller fradrag for kaution i danske kroner med fradrag for kaution i udenlandsk mønt?

Svar:

Det er korrekt, at sønnen og faderen får fradrag som anført i eksemplet.

Ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 udvidedes adgangen til at fradrage tab på fordringer i fremmed valuta til også at omfatte privatpersoner. Det regreskrav på låntageren, som en kautionist opnår ved indfrielse af en kaution, er en fordring omfattet af kursgevinstloven. Lyder regreskravet på fremmed valuta, vil det derfor være omfattet af adgangen til fradrag for tab på fordringer i fremmed valuta.

Der gives ikke en tilsvarende adgang til at fradrage tab på regreskrav i danske kroner for privatpersoner. Denne forskel for privatpersoner mellem fordringer i danske kroner og fremmed valuta er imidlertid helt generel og gælder også for alle andre typer fordringer.

Det synes vanskeligt at se det hensigtsmæssige i, at netop regreskrav skulle behandles efter særlige bestemmelser – herunder bestemmelser om manglende ret til fradrag for tab. En sådan særlig bestemmelse som ønsket i spørgsmålet vil indebære en forskellig behandling af faderens tab i eksemplet alt efter, om faderen kautionerer for sønnens lån, eller faderen foretager et udlån til sønnen. Et udlån fra faderen til sønnen kunne eventuelt ske på grundlag af et lån, som faderen optager, i stedet for, at sønnen optager lån mod kaution fra faderen. Med den ønskede særbestemmelse afskæres faderens fradragsadgang, hvis faderen kautionerer, mens dette ikke er tilfældet, hvis faderen i stedet låner sønnen pengene. Særbestemmelsens eventuelle virkninger vil således være ganske vilkårlige.

Jeg vil i denne forbindelse endvidere gerne anføre, at der ikke for fysiske personer er samme begrundelse for at afskære en kautionists eller långivers fradragsret som for koncernforbundne selskaber, hvor fradragsadgangen som udgangspunkt er afskåret ved kursgevinstlovens § 6 B.

Selskaber ville uden kursgevinstlovens § 6 B i kraft af sambeskatning have mulighed for dobbeltfradrag for tab. Det långivende eller kautionerende selskab ville dels via sambe-